

အိုးဂဝ အိုးဂဝ တေတေ

7. 7. 62

ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အရေတော်ပုံ

Down with murderous military regime in Burma!

Courtesy of ABFSU

ဒီကနေ့ ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့မှာ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အရေးတော်ပုံ နှစ် ၆၀ ပြည့်ပါပြီ။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ဟာ ဗိုလ်နေဝင်းရဲ့ စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ပထမဆုံး ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

မတရားဖိနှိပ်တဲ့ ကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေကို စတင်ကန့်ကွက်ရာကနေ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အရေးတော်ပုံကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းဝန်းထဲမှာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းဆန္ဒပြနေတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဗိုလ်နေဝင်းရဲ့ စစ်တပ်က ပစ်ခတ်ဖြိုခွင်းခဲ့လို့ ကျောင်းသားပေါင်း ရာနဲ့ချီ ကျဆုံးခဲ့ရပါတယ်။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်တဲ့ ကျောင်းသားတွေကို စစ်တပ်က ပစ်ခတ်ဖြိုခွင်းတာအပြင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေကို အပြီးတိုင်ဖျက်သိမ်းဖို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထဲက သမိုင်းဝင် သမဂ္ဂအဆောက်အဦကြီးကိုပါ ဒိုင်းနမိုက်နဲ့ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေ တရားဝင်ရပ်တည်ခွင့်ကိုလည်း စစ်အစိုးရက ဖျက်သိမ်း

လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကတည်းကစပြီး ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေရဲ့ တရားဝင် ရပ်တည်ခွင့် ပျောက်ဆုံးခဲ့တာ ယနေ့အချိန်အထိပါ။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အဖြစ်အပျက်ဟာ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကြာခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက သန္ဓေတည်လာခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဟာလည်း ယနေ့အထိ အားကောင်းမောင်းသန် တည်ရှိနေဆဲပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်က စခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တိုက်ဖျက်ရေးတိုက်ပွဲဟာ မပြီးဆုံးသေးပါဘူး။ လက်ရှိ ဗိုလ်မင်းအောင်လှိုင်ရဲ့ အာဏာသိမ်းစစ်တပ်ဟာလည်း ပြည်သူလူထုကို နေ့စဉ် ရက်ရက်စက်စက် ဖိနှိပ်လျက်ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အနေနဲ့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် စိတ်ဓာတ်ကိုင်စွဲပြီး စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အပြီးတိုင်တိုက်ဖျက်ကြရပါလိမ့်မယ်။

“ဆဲဗင်းဂျူလိုင် စိတ်ဓာတ်ကိုင်စွဲ
တိုက်ပွဲ အလီလီ ဆင်နွဲ့”

ကျောင်းသားရာနဲ့ချီအသတ်ခံခဲ့ရတဲ့ သမိုင်း သို့မဟုတ် ဆဲလင်းဂျူလိုင် အရေးတော်ပုံ

■ အိုးဝေ

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထဲမှာ ကျောင်းသားပေါင်းရာနဲ့ချီ ပြီးအသတ်ခံခဲ့ရတဲ့ သမိုင်းဖြစ်ရပ်တခု ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ ဆဲလင်းဂျူလိုင်လို့ လူသိများတဲ့အဲဒီအရေးတော်ပုံဟာ ဗိုလ်နေဝင်း စစ်တပ်ရဲ့ စစ်အာဏာသိမ်းခြင်းကို ပထမဆုံးဆန့်ကျင်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုတခု ဖြစ်သလို စစ်အုပ်စုရဲ့ မင်းသားမျက်နှာဖုံးကိုခွာချပြလိုက်တဲ့ အရေးတော်ပုံလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်

ဗိုလ်နေဝင်းခေါင်းဆောင်တဲ့ တော်လှန်ရေးကောင်စီအမည်ခံ အာဏာသိမ်းမှုကိုကန့်ကွက်ကြောင်းတကသ၊

ရကသ၊ ဗကသတို့က ၁၉၆၂ ခုနှစ် မတ်လ ၄ ရက်နေ့မှာပူးတွဲကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် မတ်လ ၆ ရက်နေ့မှာ ဗကသခေါင်းဆောင် ကိုခင်မောင်အုန်းက တော်လှန်ရေးကောင်စီကိုထောက်ခံကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးကြေညာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်က အမှုဆောင်အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး ကိုခင်မောင်အုန်းကို ထုတ်ပယ်ကာ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ကိုသက်ကို ဥက္ကဋ္ဌတင်မြှောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ မတ်လ ၉ ရက်နေ့မှာတော့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နဲ့ မန္တလေးတက္ကသိုလ် အက်ဥပဒေကို တော်လှန်ရေးကောင်စီက ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ တော်လှန်ရေးကောင်စီက တက္ကသိုလ်ကောင်စီကို အလိုတော်ရီ

များနဲ့ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး မတရားကျောင်းဆောင် စည်းကမ်းများထုတ်ပြန်ကာ ကျောင်းသားထုကို စတင် ဖိနှိပ်လာပါတော့တယ်။ ဒါကြောင့် ကျောင်းသားထု ကြားမှာ တော်လှန်ရေးကောင်စီအပေါ် မကျေနပ်မှု တွေ တစတစ တိုးပွားလာခဲ့ပါတယ်။

ဇူလိုင်လဆန်းမှ စတင်ပြီး ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးတွေကျင်းပကာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တဲ့ မတရားကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေကို ကန့်ကွက် ကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့မှာတော့ ရန်ကုန်ခရိုင်ကျောင်းသား သမဂ္ဂက ကြီးမှူးပြီး သမဂ္ဂခန်းမမှာ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကျင်းပကာ ကမောက်ကမ ပညာရေး စနစ်ဖျက်သိမ်းပေးရေး နဲ့ မတရားအဆောင်စည်းကမ်း များ ရုပ်သိမ်းပေးရေး တောင်းဆို ဆန္ဒပြခဲ့ပါတယ်။

ဇူလိုင်လ ၆ ရက်နေ့ ရွှေဘိုဆောင်အစည်းအဝေး မှာ ကန့်ကွက်တယ်လို့ဆုံးဖြတ်ရုံတင်မကတော့ဘဲ ကြွေးကြော်သံတွေ အော်ဟစ်ပြီး အဆောင်အပြင်ထွက် ကာ လှည့်လည်ဆန္ဒပြကြပါတော့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ အနီးအနားကျောင်းဆောင်တွေက ကျောင်းသားတွေပါ ပူးပေါင်းပါဝင်လာတာကြောင့် ဆန္ဒပြကျောင်းသားထု ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းကြီးမားလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီည မှာ ဆန္ဒပြကျောင်းသားထုဟာ ပြည်၊ ပုဂံ၊ တကောင်း ကျောင်းဆောင်တွေအထိပါ လှည့်လည်ဆန္ဒပြခဲ့ကြပါ တယ်။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်

ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီမှာတော့ သမဂ္ဂ အဆောက်အဦအစည်းအဝေးခန်းမမှာ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေး ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးမှာ တကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုဗဆွေလေးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန် ယူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးမှာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တဲ့ ကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေကိုကန့်ကွက်ကြောင်းနဲ့ တက္ကသိုလ်အက်ဥပဒေတွေကို ကန့်ကွက်ကြောင်းတ ခဲနက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အစည်းအဝေးအပြီးမှာ တော့ ကျောင်းသားထုဟာ သမဂ္ဂအဆောက်အဦရှေ့က စတင်ကာ ကျောင်းဝန်းထဲ လှည့်လည်ကြွေးကြော်ဆန္ဒ

ပြခဲ့ကြပါတယ်။

ကျောင်းသားတွေဟာ ဆန္ဒပြပွဲအပြီး ဘွဲ့နှင်းသဘင်ရှေ့မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ လူစုခွဲလိုက်ပါတယ်။ နေ့လယ် ၂ နာရီမှာ ရဲကား ၂ စီး တကသထဲဝင်လာ ပြီး တကသဥက္ကဋ္ဌ ကိုဗဆွေလေး၊ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကို သက်၊ ရကသ အတွင်းရေးမှူး ကိုဉာဏ်ဝင်းအပါအဝင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေကို ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီး လိုက်ပါတယ်။

ရဲကားတွေ ချက်ချင်းပြန်ထွက်သွားပြီး ကျန် ခဲ့တဲ့ရဲတွေကလည်း တကသကိုဝင်စီးလိုက်ပါတယ်။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေကို ရုတ်တရက်ဖမ်းဆီး လိုက်တာကြောင့် ကျောင်းသားထုဟာ လှုပ်လှုပ် ရှားရှားဖြစ်သွားရပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျောင်းသားတွေဟာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းတံခါး ကို သော့ခတ်ပြီး ပိတ်လိုက်ပြီး တကသဝင်းထဲဝင်ဖို့ ကြိုးစားကြပါတော့တယ်။ ဒိုင်းကိုယ်စီကိုင်ထားတဲ့ ရဲ တွေက ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ပြီး နံပတ်တုတ်နဲ့ရိုက်သူက ရိုက်ကာ မျက်ရည်ယိုဗုံးတွေနဲ့ စတင်ပစ်ခတ်ဖြိုခွင်းခဲ့ပါ တယ်။

ကျောင်းသားတွေသွေးသံတရဲရဲဖြစ်လာပြီး ရဲ များကလည်း မျက်ရည်ယိုဗုံးတွေနဲ့အဆက်မပြတ်ဖြို ခွင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ကျောင်းသားထုဟာ တစတ စများပြားလာခဲ့တာကြောင့် ရဲများတက္ကသိုလ်ဝင်းထဲ ကပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရပါတယ်။ နေ့လယ် ၄ နာရီ ခန့်မှာ တပ်ရင်း ၄ က စစ်သားအပြည့်တင်လာတဲ့ စစ် ကား ၂ စီး တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းပေါ် ရောက်လာ ပြီး ဆေးရုံရှေ့မှ ဓမ္မာရုံထိတိုင်အောင် တပ်ဖြန့်ကာ တက္ကသိုလ်ဝန်းကျင် တခုလုံးကို ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ပါ တော့တယ်။ အဲဒီစစ်သားတွေဟာ စစ်မြေပြင်မှာ တ ခါမှအသုံးမပြုရသေးတဲ့ ဂျီသရီးမောင်းပြန်ရိုင်ဖယ်တွေ နဲ့ ကျောင်းသားထုကို တရစပ်ပစ်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ လို ရုတ်တရက် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ကျောင်းသားပေါင်း ရာနဲ့ချီ ကျဆုံးခဲ့ပြီး ရာနဲ့ချီဒဏ်ရာရခဲ့ပါတယ်။

သမိုင်းဝင် တကသ အဆောက်အဦ ဖြိုချခံရ

ဇူလိုင်လ ၈ ရက်နေ့ မနက် ၃ နာရီအချိန်မှာ တကသ

အဆောက်အဦကို ဗိုလ်နေဝင်းအစိုးရက ဗုံးခွဲဖျက်ဆီးလိုက်ပါတော့တယ်။ အဲဒီည ၇ နာရီအချိန်မှာ ဗိုလ်နေဝင်းက “ဓားကိုဓားချင်း လှံကိုလှံချင်းဆိုင်ရန်သာရှိတော့ကြောင်း” မြန်မာအသံရေဒီယိုကနေ အသံလွှင့်ပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံမှာ မြောင်းမြမှ ကျောင်းသားကိုကျော်ဝင်းက သူ့ကိုယ်က သွေးနဲ့ မန္တလေးဆောင်နံရံမှာ “၇.၇.၆၂ မမေ့ကြနဲ့” လို့ ရေးသွားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၆၃ ဇူလိုင်လ ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်တဲ့အချိန် သမဂ္ဂအဆောက်အဦနေရာမှာ ယာယီသမဂ္ဂတဲတည်ဆောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သမဂ္ဂခြံဝန်းထဲက ဗိုလ်အောင်ကျော်ကျောက်တိုင်အနီးမှာ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားပေါင်းရာကျော်ကို ရည်စူးပြီး “ရာကျော်ကျောက်တိုင်” စိုက်ထူခဲ့ကြပါတယ်။

“ရာကျော်ကျောက်တိုင်” ဖွင့်ပွဲမှာ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက “သမဂ္ဂအဆောက်အဦကိုသာ ဖြိုလို့ရမယ်၊ အမောင်တို့ရင်ထဲက သမဂ္ဂစိတ်ဓာတ်ကို တော့ ဘယ်သူမှဖြိုလို့ မရပါဘူး” လို့ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲပျက်ပြားအပြီးမှာ “ရာကျော်ကျောက်တိုင်” နဲ့အတူ သမဂ္ဂတဲတို့ ဖြိုဖျက်ခံခဲ့ရပါတယ်။

သမိုင်းသစ် ရေးထိုး

ယခုနှစ်ဦးတော်လှန်ရေးကာလမှာတော့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ကျောင်းသားရဲဘော်တွေ၊ ခေတ်အဆက်ဆက် စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲမှာ အသက်ပေးခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသားရဲဘော်တွေကို ရည်စူးပြီး သမဂ္ဂရင်ပြင်နီ ကျောက်စာတိုင်ကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂက စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၂၁၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၅ ရက်နေ့မှာ ကျောက်စာတိုင်စိုက်ထူဖို့ အဓိပတိလမ်းသွယ်က တဆင့် တက္ကသိုလ်ထဲဝင်လာတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ရဲတွေက အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမရှေ့မှာ ပိတ်ဆို့ခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းသားတွေက ဝိဇ္ဇာခန်းမ အနောက်ဖက် လမ်းကြိုလမ်းကြားတွေ

ကနေ ဖောက်ထွက်ပြီး အဓိပတိလမ်းမပေါ်တက်ကာ တက္ကသိုလ်ပင်မ ဝင်ပေါက်အနီးရှိ သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကို ချီတက်သွားကြပါတယ်။

အဓိပတိလမ်းတလျှောက် ချီတက်လာတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ပြည်သူတွေက တက္ကသိုလ် ရိပ်သာလမ်းပေါ်ကနေ ဆီးကြိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန် တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမပေါ် တက္ကသိုလ်ဆေးရုံမျက်နှာချင်းဆိုင်ဖက်မှာ ကျောင်းသားတွေကို ဖြိုခွင်းဖို့ ကြိုစောင့်နေတဲ့ စစ်တပ်က တဖက်၊ ကျောင်းသား ပြည်သူတွေက တဖက် မျက်နှာချင်းဆိုင်သွားပါတယ်။ ရဲနဲ့ စစ်တပ် အင်အားက မနည်းလှပါ။ စစ်ကား၊ ရဲကား၊ အချုပ်ကား၊ ရေကား စုစုပေါင်း ၁၁ စီးခန့်ရှိပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ပင်မ ဝင်ပေါက် ကို တော့ ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွေက ပိတ်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်က ကိုယ်စားလှယ် ၂ ဦး ကျောင်းထဲဝင်လာပြီး ရင်ပြင်နီစိုက်ထူဖို့ ပြင်နေတဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂနဲ့ လာရောက်ပူးပေါင်းပါတယ်။ သမဂ္ဂရင်ပြင်နီရှေ့မှာပဲ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး တချိန်တည်းမှာပဲ ရင်ပြင်နီ ကျောက်စာတိုင်ကို အပြီးသတ် စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျောက်တိုင်စိုက်ထူပြီးတဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ တက္ကသိုလ်ပင်မဝင်တံခါးကြီးကို ဖွင့်ပြီး ပြည်သူတွေနဲ့ အတူ လှည်းတန်းလမ်းဆုံကို ချီတက်သွားကြပါတယ်။

ရင်ပြင်နီ ကျောက်စာတိုင်စိုက်ထူခြင်းဟာ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်နဲ့ ခေတ်အဆက်ဆက် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံအတွင်းမှာ ကျဆုံးသွားခဲ့တဲ့ နောင်တော်ကျောင်းသားရဲဘော်တွေကို ဂုဏ်ပြုခြင်းနဲ့ ကနေ့ခေတ် ကျောင်းသားတွေရဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်ကို ပြသလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဂုဏ်ရောင်ပြောင်စွာ ဆန့်ကျင်ခဲ့တဲ့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အရေးတော်ပုံဟာ လာမယ့် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့မှာ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ပြည့်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ■

7 JULY

ဆဲဗင်းဂျူလိုင် မှတ်တမ်း

MARCH, 1962

- ၁၉၆၂ မတ်လ ၂ ရက်နေ့မှာ ဗိုလ်နေဝင်းက အာဏာသိမ်း
- မတ်လ ၄ ရက်နေ့မှာ ဗမာသ၊ တကသ၊ ရကသ တို့ ပူးပေါင်းပြီး စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ကန့်ကွက်ကြောင်း ကြေညာ
- အစိုးရက တက္ကသိုလ် အက်ဥပဒေတွေ ဖျက်သိမ်း
- တက္ကသိုလ် အဆောင်စည်းကမ်းတွေ တင်းကြပ်

JULY 3, 1962

- ဇူလိုင် လဆန်းမှ စတင်ပြီး ကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေနဲ့ ကမောက်ကမ ပညာရေးစနစ်ကို ကျောင်းသားတွေ ဆန့်ကျင်လာ
- ဇူလိုင် ၃ ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်ခရိုင်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂက ကြီးမှူးပြီး တက္ကသိုလ်တွင်း ဆန္ဒပြ

JULY 7, 1962

- ဇူလိုင် ၆ ရက်နေ့ ညမှာ ရွှေဘိုဆောင်ကစပြီး ဆန္ဒပြပွဲတွေ ဖြစ်ပွား
- ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့မှာ တကသမှာ အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး ကျောင်းသား ၂,၀၀၀ ကျော် ကျောင်းဝန်းထဲ လှည့်လည် ဆန္ဒပြ
- မတရားကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေနဲ့ တက္ကသိုလ် အက်ဥပဒေကို ကန့်ကွက်ကြောင်း ကြွေးကြော်

JULY 7, 1962

- လုံထိန်းတွေကျောင်းထဲဝင်လာပြီး ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေကို ဖမ်းဆီး
- တက္ကသိုလ်ကို စစ်တပ်က ဝိုင်းလိုက်ပြီး ကျောင်းသား တွေကို ဂျီသရီးသေနတ်တွေနဲ့ ပစ်ခတ်
- စစ်တပ်ရဲ့ ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ကျောင်းသားပေါင်း ရာနဲ့ ချီသေဆုံး

JULY 8, 1962

- ဇူလိုင် ၈ ရက်နေ့ မနက်ဝေလီဝေလင်းမှာ တကသအဆောက်အဦကို ဗိုလ်နေဝင်း စစ်တပ်က ဗုံးခွဲဖျက်ဆီး
- အဲဒီည ၇ နာရီအချိန်မှာ ဗိုလ်နေဝင်းက “ဓားကိုဓားချင်း လှံကိုလှံချင်း ရင်ဆိုင်ရန် သာရှိတော့ကြောင်း” မြန်မာ့အသံရေဒီယိုကနေ အသံလွှင့်ပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့

All Burma Federation of Student Unions

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

ဆဲဗင်းဂျူလိုင် ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံ နှစ် (၆၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် သဘောထား ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

သဝဏ်လွှာအမှတ် - ၂/ဗကသ/၂၀၂၂

ရက်စွဲ - ၂၀၂၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်

ယနေ့ ၂၀၂၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့သည် ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်မှ ဦးဆောင်၍ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ပြတ်သားစွာ ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သော နှစ် (၆၀) ပြည့် နှစ်ပတ်လည်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် (၇၊ ၇၊ ၁၉၆၂) ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံကြီးသည် ဗမာပြည်စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ပထမဦးဆုံး စတင်တိုက်ပွဲဆင်ခဲ့သည့် အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်သည်။ ၂၀၂၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ မင်းအောင်လှိုင် ဦးဆောင်သည့် စစ်အုပ်စုမှ တိုင်းပြည်အာဏာကို အဓမ္မနည်းဖြင့် တကျော့ပြန် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် သိမ်းပိုက်ခဲ့သဖြင့် ပြည်သူလူထု၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး အစရှိသည့် ကဏ္ဍပေါင်းစုံသည် ယခင်ကထက် နိမ့်ကျခဲ့ရသည်။ ဖက်ဆစ်စစ်တပ်နှင့် လက်ပါးစေများမှ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ်ကာ စစ်ရာဇဝတ်မှုများကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထင်ထင်ရှားရှားကျူးလွန်နေသည်။

ပြည်သူလူထု၏ သွေးများဖြင့် စွန်းပေနေသော ဖက်ဆစ်စစ်တပ်ကို အမြစ်ဖြတ်ချေမှုန်းပြီး လူထုအာဏာတည်ဆောက်ရမည်။ စစ်အစိုးရ၊ စစ်အုပ်စု၊ စစ်ဗျူရိုကရေစီယန္တရား တို့ဖြင့် အခိုက်အမာတည်ဆောက်ထားသည့် စစ်အာဏာရှင်စနစ် (စစ်သုံးစစ်) ကို အမြစ်ဖြတ်ချေမှုန်း သုတ်သင်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး၏ အဓိက တာဝန်တရပ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်သုံးစစ်ကို အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံးက ထိရောက်မှန်ကန်သည့် နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် အုံကြွဆန့်ကျင် တော်လှန်ကြပါရန် ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်က လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်သည်လည်း ဆဲဗင်းဂျူလိုင်စိတ်ဓာတ်အား ဆက်လက်ဆွဲကိုင်ကာ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးနှင့်အတူ စစ်အာဏာရှင်စနစ် (စစ်သုံးစစ်) ကို အမြစ်ဖြတ်ချေမှုန်းနိုင်သည်အထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ပွဲဝင်သွားမည် ဖြစ်သည်။

“ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်စိတ်ဓာတ် ကိုင်စွဲ၊ တိုက်ပွဲအလီလီ ဆင်နွှဲ ”

ဗဟိုအမှုဆောင်အဖွဲ့

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

Facebook Page – All Burma Federation of Student Unions

Email – abfsu.cec@protonmail.com

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ

University of Yangon Students' Union – UYSU

နှစ် ၆၀ ပြည့် ဆဲဗင်းဂျူလိုင်နေ့ သဘောထားထုတ်ပြန်ခြင်း

သဘောထားထုတ်ပြန်ချက်အမှတ် (၂ /၂၀၂၂)

၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အရေးတော်ပုံသည် ကျောင်းသားထု၏ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်သောသမိုင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အာဏာရှင်စစ်ဘီလူးတို့၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုကို ထင်ထင်လင်းလင်း ဖော်ပြနေသော သမိုင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အရေးတော်ပုံသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်တိုက်ဖျက်ရေးတိုက်ပွဲ၏ သမိုင်းအစပင် ဖြစ်သည်။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အရေးတော်ပုံသည် ယနေ့ နှစ်ပေါင်း ၆၀ တိုင်သည်အထိ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တိုက်ဖျက်ရေးတိုက်ပွဲသည် မပြီးဆုံးသေးပေ။ အာဏာရှင်စစ်ဘီလူးတို့က ၎င်းတို့၏ ဖက်ဆစ်အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် ဖိနှိပ်ရေးယန္တရားမျိုးစုံသုံးကာ လူထုကို အရက်စက်ဆုံး ဖိနှိပ်လျှက်ရှိသည်။ အဆုံးမသတ်သေးသော တော်လှန်ရေးကာလတလျှောက် စတေးခဲ့ရသည့် ကျောင်းသား၊ ပြည်သူတို့၏ အသက်သွေးများမှာလည်း အမြောက်အမြားပင်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ သမိုင်းတလျှောက် အလောင်းပေါ် အလောင်းဆင့်ကာ ရင်းနှီးခဲ့ရသော တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲ၏ ပန်းတိုင်သည် အဖိနှိပ်ခံလူထု တရပ်လုံး လွတ်မြောက်ရေးမှလွဲ၍ အခြားမရှိနိုင်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ အခိုင်အမာယုံကြည်သည်။ လူထုလွတ်မြောက်ရေးပန်းတိုင်သို့ ချီတက်ရာတွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်၏ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်သော ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ဦးတည်ရှင်းလင်းပစ်ရမည်ဖြစ်သလို လူထုလွတ်မြောက်ရေးလမ်း၌ ကန့်လန့်ခံနေသည့် စေ့စပ်အညံ့ခံရေးဝါဒကိုလည်း တပါတည်း ရှင်းလင်းပစ်ရမည်။ ကျောင်းသားပြည်သူတို့၏ သွေးပင်လယ်ကြီးအပေါ် ထုံးတံတားခင်းကာ မနင်းလျှောက်မိကြရန် အထူးသတိပြုအပ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တိုက်ပွဲဝင်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂသည်လည်း စစ်အစိုးရ၊ စစ်အုပ်စု၊ စစ်ဗျူရီကရေစီယန္တရားဟူသော စစ်သုံးစစ် အမြစ်ပြတ်ကာ အဖိနှိပ်ခံတို့၏ လူ့ဘောင်သစ် တည်ထောင်နိုင်သည်အထိ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်စိတ်ဓာတ်ကို စွဲကိုင်ကာ မဆုတ်မနစ် တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဖြစ်သည်။

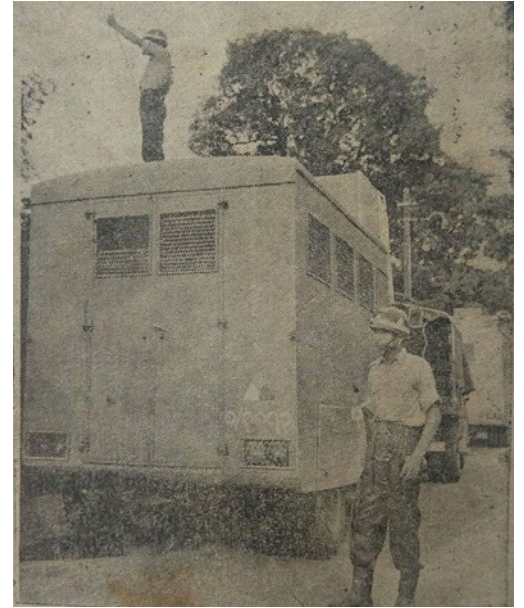
ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ

ဆဲလင်းလူ့လိုင် အထိမ်းအမှတ် မှတ်တမ်း စာတိုများ

၇.၇.၆၂
မပေ့ကြန့်...

ဆစ်ပင်းရျူဆိုင် အရေးတော်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍

■ ကျော်ဝန

(၂၀၂၀)

ရင်ပြင်နီ

အဓိပတိလမ်းသို့ ဝင်ဝင်ချင်း ညာဘက်တွင် သစ်ပင်များအစီအရံစိုက်ထားသော မြေကွက်တခုကို တွေ့ရသည်။ ထိုထဲတွင် အဓိပတိလမ်းကို မျက်နှာမူထားသည့် ကျောက်တိုင်တိုင်စိုက်ထူထားသည်။ ထိုကျောက်တိုင်သည် ဗိုလ်အောင်ကျော်ကျောက်တိုင်ဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ကျဆုံးသွားသော ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဗိုလ်အောင်ကျော်အား ရည်စူး၍ စိုက်ထူထားသည့် ကျောက်တိုင်ဖြစ်သည်။

ထိုမြေကွက်ကို သာမန်ကြည့်လိုက်လျှင်မူ ဗိုလ်အောင်ကျော်ကျောက်တိုင်နှင့် သစ်ပင်များအစီအရံစိုက်ထားသည်ကိုသာ တွေ့ရသည်။ စင်စစ်မှာတော့ ထိုမြေကွက်တွင် ၎င်းအချင်းအရာများသာ ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ ထိုမြေကွက်ကို အသေအချာကြည့်လိုက်လျှင်မူ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမိုင်း၊ လွတ်လပ်ရေးသမိုင်း၊ စစ်

အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမိုင်းများအပြည့်ရှိသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အကြံ့ခိုင်ဆုံး နိုင်ငံရေးမျိုးဆက်တဆက်ကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည့်၊ စစ်အာဏာရှင် ဆန့်ကျင်ရေးနှင့်ဒီမိုကရေစီရေးတို့အတွက် နိုင်ငံရေးမျိုးဆက်များကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည့် သမဂ္ဂအဆောက်အဦ သည်လည်း ၁၉၆၂ ဇူလိုင် ၈ ရက်နေ့မနက် မတိုင်ခင်အထိ ရှိနေခဲ့သည်။ ယခုတော့ သမဂ္ဂအဆောက်အဦ မရှိတော့ပေ။ သမဂ္ဂအဆောက်အဦမရှိတော့သည့်တိုင် စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်သည် သမဂ္ဂ ကျောင်းသားတို့တွင် ဆက်လက်ရှိနေပေးသေးသည်။ ထိုမြေကွက်ကို သာမန်အကြည့်နှင့် ကြည့်လျှင်တော့ ထိုအချင်းအရာများကိုသာမက တရားနှင့် ဖြေသော် မကြေသည့်သမိုင်းတခုကိုလည်း တွေ့မြင်နိုင်မည် မဟုတ်။

တရားနှင့်ဖြေသော် မကြေသည့် သမိုင်း (သို့) 7th July

၁၉၆၂ မတ် ၂ ရက်နေ့တွင် “ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တော်၏ အထူးယိုယွင်းလာသော အခြေအနေဆိုး များကို ထိန်းသိမ်းစီမံသောငှာ ဗမာ့တပ်မတော်မှ တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း” ဗိုလ်နေဝင်းက ကြေညာလိုက်သည်။ မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အက်ဥပဒေနှင့် မန္တလေးတက္ကသိုလ်အက်ဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းသည့် ဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

ဗိုလ်နေဝင်းသည် တက္ကသိုလ်ကောင်စီဝင် လူကြီးများကို ခေါ်တွေ့၍ တက္ကသိုလ်ကောင်စီကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ ၎င်း၏ အကြောင်းပြချက်မှာ ‘ဆရာလောက၊ ကျောင်းသားလောကပါ နိုင်ငံရေးပယောဂတွေ ဝင်နေပြီ’ ဟူ၍

ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ် ကောင်စီအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်နှစ်ယောက်ကိုလည်း ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်သည်။ ၁၉၆၂ မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် စစ်ဗိုလ်လေးဦးနှင့် ပါမောက္ခချုပ်ဦးကာတို့ ပါဝင်သော တက္ကသိုလ်ကောင်စီကို စစ်အာဏာရှင်တို့အလိုကျ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ (မေလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ပါမောက္ခချုပ်ဒေါက်တာသာလှ နုတ်ထွက်သွားသည်။ ၎င်း၏နေရာတွင် ဗိုလ်နေဝင်း၏ ဆရာအရင်းဖြစ်သော ဦးကာကို ခန့်အပ်လိုက်သည်။)

၁၉၆၂ မေ ၂၆ တွင် စာမေးပွဲမေးခွန်းပေါက်ကြားမှုကို အကြောင်းပြ၍ ရန်ကုန်မြို့ရှိ အလွတ်ပညာသင် ကျောင်း (၅) ကျောင်းကို ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ဇွန် ၁၈ ရက်နေ့တွင် မတရားအဆောင်စည်းကမ်း(၂၂)ချက်ကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုစည်းကမ်းများသည် အကျဉ်းထောင်နှင့် မခြား။ ည (၈) နာရီထိုးလျှင် အဆောင် တံခါးပိတ်၊ အပြင်လုံးဝမထွက်ရ၊ ကိုယ့်အခန်းတွင် ထိုင်၍ စာကြည့်နေရမည်။ မတွေ့လျှင် အခန်းတွင် မရှိဟု ယူဆပြီး အရေးယူမည်။ ထမင်းစားချိန်ကို မနက် ၇ နာရီခွဲမှ ၁၀ နာရီအထိ၊ ညစာကို ညနေ ၆ နာရီမှ ကျွေးမည်။ သက်သက်လွတ်စားလျှင် တရက်နှစ်ရက်မစားရ၊ တနှစ်ပတ်လုံး သက်သက်လွတ်စားရမည် စသည်တို့အပြင် စည်းကမ်းတပိုဒ်ဆုံးတိုင်း စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်လျှင် ကျောင်းမှ ထုတ်ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ထားသည်။

၁၉၆၂ ဇူလိုင် ၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းသားများသမဂ္ဂက ကြီးမှူး၍ ဆန္ဒပြပွဲတရပ်ကို တက္ကသိုလ်အတွင်း ကျင်းပခဲ့သည်။ တန်းမြင့်ကျောင်းထွက်စာမေးပွဲဖျက်သိမ်းမှုကို ကန့်ကွက်ပြီး စာမေးပွဲအောင်စာရင်းများ ထုတ်ပေးရန်၊ မေးခွန်းပေါက်ကြားမှုအတွက် သက်ဆိုင်သည့်အရာရှိများကို အရေးယူပေးရန်၊ ကမောက်ကမပညာရေးစနစ်ကို ဖျက်သိမ်းရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရန်ကိုလည်း တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဆန္ဒပြပွဲကို သမဂ္ဂအဆောက်အုံရှေ့တွင် ရုပ်သိမ်းခဲ့ကြသည်။

ဇူလိုင် ၆ ရက်နေ့ ညတွင် ရွှေဘိုဆောင်စာဖတ်

အသင်းအစည်းအဝေးအပြီးတွင် အဆောင်စည်းကမ်း သစ် များအား မခံမရပ်နိုင်သူတွေက စတင်၍ အော်ဟစ် ပြောဆိုလာကြသည်။ ကြွေးကြော်သံများ တိုင်ကြ သည်။ အဆောင်မှူးများက တံခါးဖွင့်ခွင့် မပေးသော အခါ လူအားနှင့် အဆောင်တံခါးများကို တွန်းဖွင့်ကြ သည်။ သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များသည် အခြေအနေ ကို ထိန်းသိမ်းလျက် ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့တွင် တင်သွင်း ဆုံးဖြတ်မည့် အဆို ကြွေးကြော်သံများ တိုင်ပေးလိုက် သည်။ တက္ကသိုလ်အပြင်သို့ မထွက်ဘဲ ကျောင်းထဲ၌ ငြိမ်းချမ်းစွာ လှည့်လည်ဆန္ဒပြခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့ နေ့လည်တွင် တကသက ကြီးမှူး၍ ကျောင်းသားထုအစည်းအဝေးခေါ်ယူခဲ့ သည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသား နှစ်ထောင်ခန့်တက် ရောက်ကြသည်။ တကသဥက္ကဋ္ဌ ကိုဗဆွေလေးနှင့် ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ တယောက်ပြီးတ ယောက် စကားပြောကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေး တွင် ကျောင်းဆောင် စည်းကမ်းများကို ဖျက်သိမ်း ရန်၊ ကျောင်းဆောင်ကော်မတီတွင် ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ခွင့်ပေးရန်၊ ကျောင်းဆောင်လို သူတိုင်း ကျောင်းဆောင်ရရေးအတွက် ကျောင်းဆောင်

သစ်များ ဆောင်လုပ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ တက္ကသိုလ်ဝင်းအတွင်း စီတန်းလှည့်လည်ဆန္ဒပြ ရာတွင်

- မတရားစည်းကမ်းတွေ အလိုမရှိ
- မတရားချုပ်ချယ်မှုတွေ အလိုမရှိ
- ကျောင်းဆောင်တွေကို အကျဉ်းထောင်မလုပ်နဲ့
- ချုပ်ချယ်မှုတွေ အလိုမရှိ
- ကျောင်းသားထု ညီညွတ်ကြ စသည်ဖြင့် ကြွေးကြော် ခဲ့ကြသည်။ မန္တလေးဆောင်၊ တောင်ငူ၊ ဒဂုံ၊ ရွှေဘိုဆောင်၊ အဓိပတိလမ်းအတိုင်း စီတန်းလှည့်လည် ကြပြီး တကသအဆောက်အဦရှေ့တွင် ပြန်စုသည်။ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုသက်က မိန့်ခွန်းပြောပြီး ဆန္ဒပြပွဲကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

မွန်းလွဲ ၂ နာရီတွင် ကားသုံးစီးသည် သမဂ္ဂ အဆောက်အအုံရှေ့ထိုးရပ်၍ ကျောင်းသားများ ကို လိုက်လံ ဖမ်းဆီးသည်။ အင်အား ၂၀၀ ခန့်သည် သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များကို သမဂ္ဂအဆောက်အဦ ထဲထိ လက်ရဲဇက်ရဲ ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးကြသည်။ စော်ကားမော်ကားဝင် ရောက် ဖမ်း ဆီးခြင်းကြောင့် ကျောင်းသားများသည် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာကြ

သည်။ သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များကို ပြန်လည်လုယူကြသည်။ ရဲများကို ခဲများဖြင့် ပေါက်၍ ပြန်လည် ခုခံခဲ့ကြသည်။ ခဲပေါက်မှုများလာသောကြောင့် ရဲ(ပုလိပ်)က တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲမှ ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။ ထို့နောက် ကျောင်းသားများသည် အဓိပတိလမ်းခြင်သံတံခါးကို ပိတ်လိုက်ကြသည်။

ညနေ(၄)နာရီခန့်တွင် သီးသန့်ရဲသား (၁၀၀) ခန့်ပါဝင်သည့် အဓိကရုဏ်းနှိမ်နှင်းရေးကား(၂)စီးနှင့် သေနတ်ကိုင်ထားသော စစ်သားများပါသည့် စစ်ကား(၅) စီးတို့ ရောက်လာသည်။ ထိုစစ်သားများသည် တပ်ရင်း(၄)မှ ဖြစ်သည်။ တပ်ရင်း(၄) ဆိုသည်မှာ ဗိုလ်နေဝင်း၏ ကိုယ်ရံတော်အထူးတပ်ရင်းဖြစ်သည်။ ညနေ(၄) လောက်တွင် သီးသန့်ရဲများက မျက်ရည်ယိုဗုံး (၇) လုံး ပစ်ဖောက်သည်။ (၄) နာရီ (၄၅) မိနစ် လောက်တွင် မျက်ရည်ယို (၄) လုံး ထပ်ပစ်သည်။ ဆန္ဒပြမှုများနှင့်ခဲပေါက်မှုများ ဆက်ဖြစ်နေသည့်အတွက် နောက်ထပ် (၆) လုံးထပ်ပစ်သည်။ ညနေ (၅) နာရီ (၁၅) မိနစ် တွင် ရဲများကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး စစ်တပ်ကို အစောင့်ချထားလိုက်သည်။ ကျောင်းသားများသည် အဓိပတိလမ်းဖက်သို့ ပေ(၂၀)ခန့် ဆုတ်သွားပြီး ပါမောက္ခချုပ်ဦးကာ၏ စကိုဒါကား ၈/၆၅၉ နှင့် ကျောင်းရုံးပိုင် ဘောက်စ်ဝက်ဂွန်ကား ၈/၆၂၀၃ကို လမ်းမပေါ်သို့ တွန်းလာပြီး မီးရှို့လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ညနေ (၅) နာရီ (၄၀) မိနစ်ခန့်တွင် တပ်ရင်း(၄)သည် တက္ကသိုလ်ပရဝုဏ်ကို ဝိုင်းဝန်းနေရာယူထားလိုက်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် အသစ်စက်စက်ထုတ်လုပ်ပြီးကာစ ဂျီ(၃)၊ ဂျီ(၄) အော်တိုမက်တစ်မောင်းပြန်ရိုင်ဖယ်များကို ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် ကျောင်းသားများ လူစုကွဲသွားကြသည်။ သမဂ္ဂအဆောက်အဦးနှင့် မန္တလေးဆောင်ဝန်းကျင်တွင် အများဆုံးစုရုံးနေကြသည်။ အဆောင်ဝရံတာရှေ့ထွက်ပြီး ကြည့်သူက ကြည့်၊ သမဂ္ဂမြက်ခင်းပြင်တွင် ထိုင်သူက ထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ တပ်ရင်းမှူးက လက်ကိုဝိုင်းပြီး သုံးကြိမ်ဝှေ့ရမ်းပြပြီးတဲ့နောက်တွင် အသင့်အနေအထားယူထားသော စစ်သား များသည် ကျောင်းသားများအား စတင်ပစ်ခတ်ကြတော့သည်။

ပစ်ခတ်မှုသည် “သုံးမိနစ်ပစ်.. နှစ်မိနစ်နား.. သုံးမိနစ်ပစ်”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မောင်းပြန်သေနတ်သံများနှင့် အတူ ဒဏ်ရာရကျောင်းသားများ၏ အော်ဟစ်သံများသည် ရောထွေးသွားတော့သည်။ စစ်သားများသည် မဲမဲမြင်ရာ အကုန်ပစ်ကြသည်။ အဓိပတိလမ်း တလျှောက်သာမက၊ တကသမြက်ခင်းပြင်နှင့် အဆောင်များအထိပါ သွေးကွက်များ ချင်းချင်းနီသွားတော့သည်။ မြောင်းမြသား ကိုကျော်ဝင်းက သေနတ်ထိမှန်ဒဏ်ရာမှထွက်သော သွေးနှင့် အဆောင်နံရံပေါ်တွင် “၇ ဇူလိုင် ၆၂ မမေ့ကြနဲ့” ဟူသော စာတမ်းကို မော်ကွန်းတင်သွားခဲ့သည်။ ကမာရွတ်အဝိုင်းကြီးနယ်မြေကို ပုဒ်မ(၁၄၄) ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ပစ်ခတ်မှု ရပ်စဲလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဗိုလ်နေဝင်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်အထူးတပ်ရင်းဖြစ်သော တပ်ရင်း(၄)ကို ရုတ်သိမ်းလိုက်သည်။ တပ်ရင်း(၄) နေရာတွင် တပ်ရင်း (၁၀၅) ကို အစားထိုးလိုက်သည်။ တက္ကသိုလ်နယ်မြေတခုလုံးကို မီးဖြတ်၍ အမှောင်ချလိုက်သည်။ အမှောင်ထဲတွင် ကျောင်းသားအလောင်းကို စစ်တပ်က လိုက်လံကောက်ယူသည်။ လက်စပျောက်ပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းသား ရာကျော်ကို တက္ကသိုလ်နယ်မြေထဲတွင် ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ၁၉၆၂ ဇူလိုင် (၈) ရက်နေ့နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်ကို သမိုင်းဝင်တကသအဆောက်အဦးကို ခိုင်းနမိုက်နှင့် ဖောက်ခွဲ ဖြိုချဖျက်ဆီးလိုက်ကြသည်။ ယင်းသို့ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကျောင်းသားများအား “ဓားကို ဓားနဲ့၊ လှံကို လှံနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ပဲရှိပါတယ်”လို့ (၈) ရက်နေ့ မနက်တွင် ဗိုလ်နေဝင်းသည် ကြေညာခဲ့သည်။ တကသအဆောက်အဦး ဖြိုချပြီးသည့်နောက် တကသအဆောက်အဦးနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်နေဝင်းက “ပုန်ကန်မှုလို့ဆော်ရာ အဆောက်အဦ၊ အနုနည်းနှင့် ပုန်ကန်ရာဌာန၊ လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ရေးစခန်း” စသည်ဖြင့် မဟုတ်တမ်းတရားစွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့သည်။

၁၉၆၂ ဇူလိုင် (၈) ရက်နေ့တွင် မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းသား (၁၂) ဦးကို ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင် လှုပ်ရှားမှုတစုံ

Courtesy of ABFSU

တရာမဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်သဘောဟု အကြောင်းပြသည်။ ကျောင်းသားများသည် အဖျက် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေသည့်အတွက် မန္တလေး တက္ကသိုလ်ကို ရက်အကန့် အသတ်မရှိ ပိတ်ပစ်လိုက် ပြီဟူ၍ မန္တလေးတက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်အဖွဲ့က ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်။ တက္ကသိုလ်နှင့် ဥပစာ ကောလိပ်များကို ပညာရေးဌာနက နောက်ထပ်မ ကြေညာမချင်း ပိတ်ထားလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဇူလိုင် (၉) ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂအဆောက်အဦ ကိုလည်း ဇူလိုင် (၁၉) ရက်နေ့တွင် ဖျက်ဆီးလိုက် သည်။ ထိုအဆောက်အဦကိုမူ သမဂ္ဂရန်ပုံငွေထဲမှ သုံး၍ ကပ်မိုးကာတင်နှင့် ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သေဆုံးစာရင်းနှင့် ဒဏ်ရာရရှိသူစာရင်း

ဇူလိုင် (၇) အရေးအခင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သေဆုံး ဒဏ်ရာရစာရင်းကို ယခုချိန်ထိ အတိအကျ စာရင်း ထုတ်ပြန်ခြင်း မရှိသေးပေ။ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ သေဆုံးဒဏ်ရာရ (၈၆) ယောက် ရောက်လာပြီး (၁၇) ယောက်သေဆုံး၍ ကျန်လူများသည် ဒဏ်ရာများရှိခဲ့ သည်ဟု ဇူလိုင် (၉) ရက်နေ့သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် ဆေးရုံအုပ်ကြီးက ပြောကြားခဲ့သည်။ စစ်ဆေးရုံးသို့

သေဆုံးဒဏ်ရာရ (၆၈) ယောက် ရောက်ရှိသည်ဟု စစ် သူနာပြုအမျိုးသမီး၏ ပြောကြားချက်အရ သိရသည် ဟု ဆိုသည်။ မြန်မာ့အသံ၏ ကြေညာချက်အရ သေဆုံး သူ(၁၀)ယောက်ရှိပြီး ဒဏ်ရာရသူ (၃၇) ယောက် ရှိသည်ဟု ဆိုထားသည်။ ကျောင်းသားများဘက်မှ သေဆုံးသူရာကျော်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဝင်း(ဗိုလ်နေဝင်းခေတ် - ပညာရေးဝန်ကြီး တဦး)၏ ပြောဆိုချက်အရ မန္တလေးဆောင်တဆောင် တည်းမှာပင် သေဆုံးသူ (၁၆) ယောက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားသည်။ အဲဒီအခါက ကျောင်းဆောင်ဌာန၏ ကျောင်းဆောင်နေခွင့် ထုတ်ပြန်ချက်မူအရ သေဆုံး သွားသည့် ကျောင်းသားစာရင်း အမှန်ကို ဖုံးဖိထား နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဇူလိုင် (၇) အရေးအခင်းနောက်ပိုင်း

ဇူလိုင် (၇) အရေးတော်ပုံပြီးနောက် တနှစ်နီးပါးကာလ တွင် ကျောင်းသားအခွင့်အရေး ကာကွယ်မှုကော်မတီ က တာဝန်ခံဆောက်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ဒီဇင်ဘာ (၂၀) ရက်နေ့ ဗိုလ်အောင်ကျော်နေ့တွင် ခြင်္သေ့တံခါးမကြီး ကို ပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဗိုလ်အောင်ကျော် ရုပ်ပုံကို တံခါး ဝထိပ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားလိုက်ကြသည်။ (၁၉၆၃ ဧပြီ ၁ ရက်နေ့တွင် ကျောင်းတွင် နောက်ဆုံးကျန်ရစ်သည့်

ဦးဆောင်ကျောင်းသားများက ခြင်္သေ့တံခါးမကြီးကို ပြန်ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ အရေးတော်ပုံ (၇) လပြည့် ၁၉၆၃ ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်နေ့တွင် သံဃာတော်များပင့်ဖိတ်ဆွမ်းကျွေး၍ ရေစက်ချအမျှဝေခဲ့ကြသည်။

၁၉၆၃ ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်နေ့တွင် “ရာကျော်ကျောက်တိုင်”ကို စိုက်ထူခဲ့ကြသည်။ စက်မှုကျောင်းသားများက တာဝန်ခံပြီး အပြီးဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်ခြေပတ်လည် ၆၂ လက်မ၊ အမြင့် ၇ ပေ ၇ လက်မရှိသည်။ မမေ့အပ်သော ၇.၇.၆၂ ကို အမှတ်အသားပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ “ရာကျော်ကျောက်တိုင်”တွင် “ကျောင်းသားရာကျော်ကို စတေး၍ ရပ်တည်ခဲ့ရသည်။ အရေးတော်ပုံကျောက်တိုင် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ တည်စေသော်”ဟု စာသားရေးထိုးထားသည်။

၁၉၆၃ ဖေဖော်ဝါရီ ၇ ရက်နေ့တွင် ရာကျော်ကျောက်တိုင်ဖွင့်ပွဲနှင့် ဖက်ဆစ်အလောင်းကောင်မီးရှို့ပွဲကို ကျောင်းသားအခွင့်အရေးကော်မတီက ဦးဆောင်ကျင်းပခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ မတ်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဦးဆောင်သူကျောင်းသားများက ဇူလိုင် (၇) အရေးတော်ပုံနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်နေဝင်း စစ်အစိုးရ၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုများကို ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဆီသွားရောက်၍ ရှိခိုးတင်ပြကြသည်။ ဆရာကြီးက “သမဂ္ဂအဆောက်အဦကိုသာ ဖြိုလို့ရမယ်၊ အမောင်တို့ရင်ထဲက သမဂ္ဂစိတ်ဓာတ်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ ဖြိုလို့မရပါဘူး”ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်။

သမဂ္ဂကြီး (၃) ခု (ဗကသ၊ ရကသ၊ တကသ) တို့က တနှစ်ပြည့်ဓာတ်ပုံပြပွဲအမီ ယာယီသမဂ္ဂအဆောက်အဦတခုကို အမြန်ဆုံးတည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ အလျား ပေ ၂၀၀၊ အနံ ပေ ၂၀ ရှိ၍ ဝါးခန့်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၆၃ နိုဝင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်သည်။ တနိုင်ငံလုံးရှိ နိုင်ငံရေးသမား ၃၀၀၀ ခန့် ဖမ်းဆီးခံရသည်။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များလည်း ဖမ်းဆီးခံရသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား ဒုတိယအကြိမ် ကိုးကိုးကျွန်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအထဲတွင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် (၄၁) ယောက်

ပါဝင်သည်။ နိုဝင်ဘာ ၁၄ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားသွားပြီးနောက် ရာကျော်ကျောက်တိုင်နှင့် ထပ်မံတည်ဆောက်လိုက်သည့် သမဂ္ဂအဆောက်အဦတို့ ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်။

ဇူလိုင် (၇) ရက်နေ့ အရေးတော်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဗိုလ်နေဝင်းနှင့် ၎င်း၏ အပေါင်းအပါများသည် ဟိုလူ့အပြစ်ရှိသည်၊ ဒီလူ့အပြစ်ရှိသည်ဆိုပြီး တဦးကို တဦးလွဲချကြသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ အာဏာသိမ်းစစ်တပ်ခေါင်းဆောင် အုပ်စုက ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ အားလုံးသည် ကျောင်းသားရာကျော်သတ်ဖြတ်မှုနှင့် သမဂ္ဂအဆောက်အဦဖျက်ဆီးမှုတို့ကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြသည်။

မပြီးပြတ်သေးတဲ့ 7 July တိုက်ပွဲ

ဇူလိုင် (၇) ရက်နေ့အရေးတော်ပုံသည် စစ်အာဏာသိမ်းပြီး (၄) လ အကြာတွင် စစ်အာဏာရှင်အစိုးရ၏ မျက်နှာဖုံးကို ခွာချပစ်လိုက်သည့် အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်သည်။ ပထမဆုံးသော စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်သည့် ကျောင်းသားတိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ယခုတိုင် ယင်းတိုက်ပွဲသည် မပြီးဆုံးသေးပေ။ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲသည် ပြီးဆုံးခြင်းမရှိသေးသည်ကို အထူးပြောစရာလိုအပ်မည်ဟု မထင်ပါ။ စစ်အာဏာသိမ်းပြီးခါစမှသည် ယနေ့အချိန်ထိ စစ်တပ်၏ ရက်စက်ယုတ်မာရိုင်းစိုင်းမှုများကို အထူးပြောစရာ လိုအပ်မည်ဟု မထင်ပါ။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်သည် ယနေ့အချိန်ထိ အားကောင်းမောင်းသန်တည်ရှိနေတုန်း ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ရဦးမည်သာ ဖြစ်ပါကြောင်း။ ■

ကိုးကား

-7th July အရေးတော်ပုံမှတ်တမ်း (ယဉ်ထွန်း)

-ဥဒါန်းမကြေ (အောင်စောဦး)

-အမှောင်ကြားက ဗမာပြည် (ဝင်းတင့်ထွန်း)

-မြန်မာနိုင်ငံကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်း (အောင်ထွန်း)

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်သို့ ဦးညွှတ်ခြင်း

■ အောင်ဆက်

(၁)

ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အခမ်းအနားတွေနဲ့ ကျနော် သိပ်မစိမ်းလှ။ တက္ကသိုလ်စတင်ကတည်းက ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အခမ်းအနားတိုင်းကို ကျနော် တက်ရောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း သမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်တယောက် ဖြစ်နေတော့ အခမ်းအနားပြင်ဆင်ရေး၊ ပိုစတာရေးဆွဲရေးနဲ့ အခြားလုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင်ရပါတယ်။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်နေ့ရောက်ရင် ကျောင်းသား သမဂ္ဂတွေက ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ချီတက်အလေးပြု ကြပါတယ်။ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်ကတော့ စိုက်ပျိုးရေးမှတ်တိုင်မှာ လူစုတယ်။ သတ်မှတ် အချိန်ရောက်ရင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထဲကို ချီတက်ကြတယ်။

တက္ကသိုလ်ပင်မ ဝင်ပေါက်နားက သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကို ရောက်တဲ့အခါ ဗိုလ်အောင်ကျော် ကျောက်တိုင်ကို ခွပ်ဒေါင်းအောင်လံနဲ့ လွှမ်းခြုံလိုက်ပြီး အခမ်းအနားကို စတင်ကျင်းပကြပါတယ်။ အခမ်းအနားဆိုပေမယ့် အစီအစဉ်တွေက ထူးထူးခြားခြား မရှိလှပါဘူး။ ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား လို့ပြောရင် ပိုမှန်ပါတယ်။ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံး

သွားတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို အလေးပြု၊ ပန်းခွေချ၊ ကြေညာချက်တွေဖတ်၊ ကဗျာရွတ်၊ နောက်ဆုံးမှာ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေ မိန့်ခွန်းပြောကြတယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်နေ့ရောက်တိုင်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပင်မဝင်ပေါက်မှာ လူမပြတ်။ အခမ်းအနားလာလုပ်တဲ့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွေ၊ နိုင်ငံရေးသင်းပင်းတွေ၊ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံးသွားတဲ့ ကျောင်းသားတွေရဲ့ ရဲဘော်ကြီးတွေ၊ မိသားစုဝင်တွေ၊ သတင်းထောက်တွေ တနေကုန် တဖွဲဖွဲ ရောက်လာကြတယ်။

အခမ်းအနားလာလုပ်တဲ့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မျိုးဆက် ကျောင်းသားရဲဘော်ကြီးတွေရဲ့ မျက်နှာမှာ ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြေကွဲမှု၊ မကျေနပ်မှု၊ စစ်အာဏာရှင်တွေကို ရွံရှာမုန်းတီးမှုတွေကို ထုတ်မပြောလည်း အတိုင်းသား မြင်နေရပါတယ်။ ဒီနေရာ၊ ဒီရင်ပြင်မှာ သူတို့ရဲ့ နုပျိုတဲ့ ကျောင်းသားဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြဖူးမယ်။ သမဂ္ဂအဆောက်အဦကြီးမှာ ဝင်ထွက်သွားလာစားသောက်ခဲ့ကြဖူးမယ်။ နောက်တော့ မျက်ရည်ယိုဗုံး

တွေ၊ သေနတ်သံတွေ၊ ကျည်ဆန်တွေ၊ ဆဲဆိုအော်ဟစ်သံတွေ၊ သွေးကွက်တွေ . . . ။ ဒါတွေကို ပြန်ပြောင်းတွေးတောနေသလား မပြောတတ်။

အခုတော့ သမဂ္ဂအဆောက်အအုံကြီးလည်း မရှိတော့။ သမဂ္ဂရင်ပြင်မှာ ဗိုလ်အောင်ကျော် ကျောက်တိုင်က တထီးတည်း ရပ်လို့။ ယခင်သမဂ္ဂအဆောက်အအုံနေရာမှာလည်း စိန်ပန်းပင်တွေက ကြိုးတိုးကြွတ်။ မြက်ပင်တွေနဲ့ ခြံတွေက ဟိုတစ်ခု ဒီတစ်ခု။ ကျောင်းသားတွေကို ပစ်သတ်ရုံနဲ့ အားမရလို့ သမိုင်းဝင် သမဂ္ဂအဆောက်အအုံကြီးကိုပါ ခိုင်းနမိုက်နဲ့ ဖြိုဖျက်ခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ လုပ်ရပ်။

အဲဒီလို ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့ လုပ်ရပ်တွေနဲ့ သမိုင်းဖျောက်ပြီး သူတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်ကို ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့်လည်း ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ဟာ စစ်အာဏာရှင်တွေအတွက် အိပ်မက်ဆိုးတခု ဖြစ်နေဆဲပါပဲ။ အခုလည်း သမဂ္ဂရင်ပြင်ကို ကျောင်းသားတွေရောက်လာပြန်ပြီ။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ဘယ်သူမှ မမေ့သေးဘူး။ ဘယ်သူမှ ခွင့်မလွှတ်သေးဘူး။ နီမောင်းစွေးတဲ့ ခွပ်ဒေါင်းအောင်လံ အောက်က နဖူးစည်းအနီ၊

လက်ပတ်အနီနဲ့ ကျောင်းသားဂျူလိုင်တွေကို ဆဲဗင်းဂျူလိုင်က ခွပ်ဒေါင်းဝိညာဉ်တွေ ပူးကပ်ထားလေသလား။ သမဂ္ဂရင်ပြင်နီက ခွပ်ဒေါင်းတွေ အရိုးထွန်လေသလား။

ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့ရောက်ပြီဆိုရင် မနက်မိုးလင်းကတည်းက တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းပေါ်နဲ့ ဓမ္မာရုံရှေ့မှာ ရဲကားတွေ အစီအရီရောက်နေကြပြီ။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးတွေကလည်း လူအုပ်ထဲ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ရှိနေတတ်တယ်။ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွေရောက်နေတာဟာ လုံခြုံရေးယူပေးဖို့တော့မဟုတ်။ အခမ်းအနားလုပ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဖမ်းဆီးဖို့၊ တရားစွဲဖို့ စောင့်နေတာပါ။ နှစ်တိုင်းလည်း ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အခမ်းအနားလုပ်လို့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေ တရားစွဲခံရ၊ ထောင်ချခံရပါတယ်။ သမိုင်းထဲက ရက်စက်ယုတ်မာမှုကို နှစ်တိုင်းမှာ ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးပမ်းကြတာပါ . . . ။

ဒါပေမဲ့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ရောက်ရင် သမဂ္ဂရင်ပြင်တခွင်လုံး ခွပ်ဒေါင်းအောင်လံတွေနဲ့ နီရဲသွားစမြဲ ပါပဲ . . . ။

(၂)

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အကြောင်းကို သမိုင်းစာအုပ်တွေကနေသာ ကျနော် လေ့လာသိရှိခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၈ က ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အခမ်းအနားမှာတော့ အဲဒီတုန်းက ဖြစ်ရပ်ကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသားရဲဘော်ကြီးတယောက်ကို မေးမြန်းခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီရဲဘော်ကြီးဟာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် အတော်အိုမင်းနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အကြောင်း ပြန်ပြောပြတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ အသံက ကြည်လင်ပြတ်သားနေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကလည်း ပြင်းထန်နေဆဲ ဖြစ်တာကို သတိထားမိပါတယ်။

၁၉၆၂ မတ်လမှာ ဗိုလ်နေဝင်းက နိုင်ငံတော်အာဏာကို သိမ်းယူလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းဆောင်စည်းကမ်းတွေကို တင်းကြပ်ပြီး ကျောင်းသားတွေကို စတင်ဖိနှိပ်လာပါတော့တယ်။ ကျောင်းသားတွေကြားမှာ ဗိုလ်နေဝင်းရဲ့ တော်လှန်ရေးကောင်စီအပေါ် မကျေနပ်မှုတွေ တစတ

စများလာခဲ့ပါတယ်။

ဇူလိုင်လထဲရောက်တော့ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးတွေကျင်းပပြီး ဖိနှိပ်တဲ့ ကျောင်းဆောင် စည်းကမ်းတွေကို ကန့်ကွက်ကြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် ကြပါတယ်။ ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့မှာတော့ ရန်ကုန် ခရိုင်ကျောင်းသားသမဂ္ဂက ကြီးမှူးပြီး သမဂ္ဂခန်းမ မှာ ကျောင်းသားထုအစည်းအဝေးကျင်းပကာ ကမောက်ကမ ပညာရေးစနစ်ဖျက်သိမ်းပေးရေး နဲ့ မတရားအဆောင်စည်းကမ်းများ ရုပ်သိမ်းပေးရေး တောင်းဆို ဆန္ဒပြခဲ့ပါတယ်။ ဇူလိုင် ၆ ရက်နေ့ ညမှာ ရွှေဘိုဆောင်က စတင်ပေါက်ကွဲလာတဲ့ ဆန္ဒပြပွဲဟာ တက္ကသိုလ်နယ်မြေ တခုလုံးကို ကူးစက်သွားပါတယ်။

ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီမှာ တော့ သမဂ္ဂအဆောက်အဦအစည်းအဝေးခန်းမမှာ ကျောင်းသားထုအစည်းအဝေး ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ အစည်းအဝေးအပြီးမှာတော့ ကျောင်းသားထုဟာ သမဂ္ဂအဆောက်အဦရှေ့က စတင်ကာ ကျောင်းဝန်းထဲ လှည့်လည်ကြွေးကြော်ဆန္ဒပြခဲ့ကြပါတယ်။

ကျောင်းသားတွေဟာ ဆန္ဒပြပွဲအပြီး ဘွဲ့နှင်းသဘင်ရှေ့မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ လူစုခွဲလိုက်ပါတယ်။ နေ့လယ် ၂ နာရီမှာ ရဲကား ၂ စီး တကသထဲဝင်လာ ပြီး တကသဥက္ကဋ္ဌ ကိုဗဆွေလေး၊ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကို သက်၊ ရကသ အတွင်းရေးမှူး ကိုညဏ်ဝင်းအပါအဝင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေကို ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီး လိုက်ပါတယ်။

ရဲကားတွေ ချက်ချင်းပြန်ထွက်သွားပြီး ကျန် ခဲ့တဲ့ရဲတွေကလည်း တကသကိုဝင်စီးလိုက်ပါတယ်။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေကို ရုတ်တရက်ဖမ်းဆီး လိုက်တာကြောင့် ကျောင်းသားထုဟာ လှုပ်လှုပ် ရှားရှားဖြစ်သွားရပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျောင်းသားတွေဟာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းတံခါး ကို သေ့ခတ်ပြီး ပိတ်လိုက်ပြီး တကသဝန်းထဲဝင်ဖို့ ကြိုးစားကြပါတော့တယ်။ ဒိုင်းကိုယ်စီကိုင်ထားတဲ့ ရဲ တွေက ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ပြီး နံပတ်တုတ်နဲ့ရိုက်သူက ရိုက်ကာ မျက်ရည်ယိုဗုံးတွေနဲ့ စတင်ပစ်ခတ်ဖြိုခွင်းခဲ့ပါ တယ်။

ကျောင်းသားတွေသွေးသံတရဲရဲဖြစ်လာပြီး ရဲ တွေကလည်း မျက်ရည်ယိုဗုံးတွေနဲ့ အဆက်မပြတ် ဖြို ခွင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းသားထုဟာ တစတစ များပြားလာခဲ့တာကြောင့် ရဲတွေ တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲက ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရပါတယ်။ နေ့လယ် ၄ နာရီခန့် မှာ တပ်ရင်း ၄ က စစ်သားအပြည့်တင်လာတဲ့ စစ်ကား ၂ စီး တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းပေါ် ရောက်လာပြီး ဆေးရုံ ရှေ့မှ ဓမ္မာရုံထိတိုင်အောင် တပ်ဖြန့်ကာ တက္ကသိုလ် ဝန်းကျင် တခုလုံးကို ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ပါတော့တယ်။

အဲဒီ စစ်သားတွေဟာ စစ်မြေပြင်မှာ တခါမှ အသုံးမပြုရသေးတဲ့ ဂျီသရီးမောင်းပြန်ရိုင်ဖယ်တွေ နဲ့ ကျောင်းသားထုကို တရစပ်ပစ်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းသားတွေက မန္တလေးဆောင်ထဲကို ဝင်ပြေးကြ ပါတယ်။ ပဲခူးဆောင်ထဲဝင်ပြေးသူ၊ မြောင်းကြိုမြောင်း ကြားမှာ ပုန်းအောင်းနေရသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။

အဓိပတိလမ်းမှာလည်း ဖိနှိပ်တွေ၊ ကျည်ဆန် ခွံတွေ၊ သွေးကွက်တွေ ပြန့်ကြဲလို့ နေပါတော့တယ်။ လက်နက်မဲ့ ကျောင်းသားတွေကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခဲ့တာပါ။ စစ်တပ်က အဲဒီလို ရုတ်တရက် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ကျောင်းသားပေါင်း ရာ နဲ့ချီ ကျဆုံးခဲ့ပြီး ရာနဲ့ချီဒဏ်ရာရခဲ့ပါတယ်။ သေဆုံးခဲ့ရ တဲ့ ကျောင်းသားစာရင်းကို စစ်တပ်က တိတိကျကျ တ ခါမှမထုတ်ပြန်ခဲ့သလို အစိုးရအဆက်ဆက်ကလည်း ဒီ ဖြစ်ရပ်ကြီးကို ဖုံးကွယ်ထားခဲ့ပါတယ်။

ဇူလိုင်လ ၈ ရက်နေ့ မနက် ၃ နာရီအချိန် မှာ သမိုင်းဝင် တကသအဆောက်အဦကြီးကို ဗိုလ် နေဝင်းအစိုးရက ဗုံးခွဲဖျက်ဆီးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီည ၇ နာရီအချိန်မှာ ဗိုလ်နေဝင်းက “ဓားကိုဓားချင်း လုံ ကိုလုံချင်းဆိုင်ရန်သာရှိတော့ကြောင်း” မြန်မာအသံ ရေဒီယိုကနေ အသံလွှင့်ပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆဲဗ င်းဂျူလိုင်ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံမှာ မြောင်းမြ မှ ကျောင်းသားကိုကျော်ဝင်းက သူ့ကိုယ်က သွေးနဲ့ မန္တလေးဆောင်နံရံမှာ “၇.၇.၆၂ မမေ့ကြနဲ့” လို့ ရေး သွားခဲ့တယ်လို့ သမိုင်းမှတ်တမ်းတွေမှာ ဖတ်ရပါတယ်။

၁၉၆၃ ဇူလိုင်လ ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်တဲ့ အချိန် သမဂ္ဂအဆောက်အဦနေရာမှာ ယာယီသမဂ္ဂတဲ

တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သမဂ္ဂခြံဝန်းထဲက ဗိုလ်အောင်ကျော်ကျောက်တိုင်အနီးမှာ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားပေါင်းရာကျော်ကို ရည်စူးပြီး “ရာကျော်ကျောက်တိုင်” စိုက်ထူခဲ့ကြပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားအပြီးမှာ “ရာကျော်ကျောက်တိုင်” နဲ့ သမဂ္ဂတဲတို့ ဖြိုဖျက်ခံခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

(၃)

၂၀၂၀ မှာ ကျနော် သမဂ္ဂ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူရပါတယ်။ အဲဒီနှစ်က ကိုဗစ်ကြောင့် ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အခမ်းအနားကို အရင်လို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သမဂ္ဂအသီးသီးကလည်း ကိုယ်စားလှယ် ၂ ဦး ၃ ဦးနဲ့ပဲ အခမ်းအနားကို အကျဉ်းချုပ် ပြုလုပ်ခဲ့ရပါတယ်။

၂၀၂၀ ခုနှစ်ဟာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အတွက် ထူးခြားတဲ့ နှစ်ပါ။ ၁၉၂၀ ဒီဇင်ဘာမှ စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဟာ ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှာ နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အာဏာရ NLD အစိုးရကလည်း တက္ကသိုလ်ရာပြည့်သဘင်ကို ခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုဗစ်ကပ်ရောဂါကြောင့် မျှော်မှန်းသလောက် အရာမထင်ခဲ့ပါဘူး။

တက္ကသိုလ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သမိုင်းကြောင်းတွေ၊ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းတွေကို အစိုးရက နိုင်ငံပိုင် ရုပ်မြင်သံကြားကနေ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ထဲမှာလည်း အခမ်းအနားအတွက် ပြင်ဆင်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ အထင်ကရ အဆောက်အဦတွေကို ပြုပြင်မွန်းမံမှုတွေလုပ်ခဲ့ပေမယ့် သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကိုတော့ မူလအတိုင်း မတို့ရဲမထိရဲ ဖြစ်နေခဲ့ကြပါတယ်။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သမိုင်းကြောင်းကို ပြည်သူလူထု သိရှိအောင် ထုတ်ဖော်ခဲ့တာမျိုး မရှိသလို ဆဲဗင်းဂျူလိုင်မှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားစာရင်းကို ထုတ်ပြန်ခဲ့တာမျိုးလည်း မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား

များသမဂ္ဂက သမဂ္ဂမြေကွက်လပ်မှာ ‘ရင်ပြင်နီ’ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ ‘ရင်ပြင်နီ ကမ္ဘာသားကျောက်စာတိုင်’ စိုက်ထူဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က ကန့်ကွက်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့က သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကို ချိပ်ပိတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျောက်စာတိုင်ကို တည်ဆောက်ပြီးစီးနေပါပြီ။ ကျောက်စာချပ်ကပ်ဖို့ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်။

ကျောက်စာချပ်မှာ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲတွေမှာ ကျဆုံးသွားရတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဂုဏ်ပြုကြောင်း၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်ကြောင်းနဲ့ တကသအဆောက်အဦ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မှတ်တမ်းစာတွေကို ရေးထိုးထားပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ ၂ ဘာသာနဲ့ ရေးထိုးထားတာပါ။ ဒီ ‘ကျောက်စာ’ တွေဟာ အာဏာပိုင်တွေအတွက်တော့ ‘ကြောက်စာ’ ဖြစ်နေခဲ့ပုံရပါတယ်။

သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကို ချိပ်ပိတ်တာတွေ၊ ရဲက လာရောက်တားဆီးတာတွေရှိတာကြောင့် ကျောက်စာတိုင် စိုက်ထူရေး လုပ်ငန်းကို သမဂ္ဂက ခေတ္တရပ်နားထားခဲ့ရပါတယ်။

(၄)

၂၀၂၁ စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်တဲ့ လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အခါမှာတော့ ရင်ပြင်နီ ကျောက်စာတိုင် အပြီးသတ် စိုက်ထူဖို့ အကြောင်းဖန်လာပါတယ်။

၂၀၂၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၅ ရက်နေ့က ပြည်လမ်းပေါ်က မာလာမှတ်တိုင်အနီးမှာ ကျောင်းသားတွေ စုရုံးနေပါတယ်။ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲအချိန်မှာ ကျောင်းသားထုကြီးဟာ ဘွဲ့နှင်းသဘင်လမ်းသွယ် ဂိတ်တံခါးက တဆင့် တက္ကသိုလ်ထဲကို ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး ကြွေးကြော်သံတွေနဲ့ ချီတက်လာတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ရဲတွေက ဘွဲ့နှင်းသဘင် ခန်းမရှေ့မှာ ရုတ်တရက် ပိတ်ဆို့

လိုက်ပါတယ်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမရှေ့မှာလည်း ရဲထရပ်ကား ၃ စီး ရပ်ထားပါတယ်။

ဆန္ဒပြကျောင်းသားတွေနဲ့ ရဲတွေ ထိပ်တိုက်အနေအထား ဖြစ်သွားပါပြီ။ ကျောင်းသားတွေမှာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ ဘာဆိုဘာမှ ပါမလာခဲ့ပါဘူး။ သပိတ်စစ်ကြောင်းရှေ့ဆုံးမှာ ဒိုင်းကာအသေးလေးကိုင်ထားတဲ့ ကျောင်းသားတယောက်သာ ရှိပါတယ်။ ဒီအခြေအနေမှာတော့ ရဲတွေနဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာကို ကျောင်းသားတွေက နားလည်ထားပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကျောင်းသားတွေဟာ အဓိပတိလမ်းသွယ်ကနေ နောက်ပြန်လှည့်ပြီး ဝိဇ္ဇာခန်းမဖက် လမ်းကြိုလမ်းကြားတွေကနေ လှည့်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျောင်းသားတွေ အဓိပတိလမ်းမပေါ် ပြန်ရောက်သွားပါတယ်။ ခွပ်ဒေါင်းအောင်လံ တလူလူနဲ့ ကျောင်းသားသပိတ်စစ်ကြောင်းကြီး အဓိပတိလမ်းမပေါ်ကနေ ချီတက်လာပါပြီ . . . ။

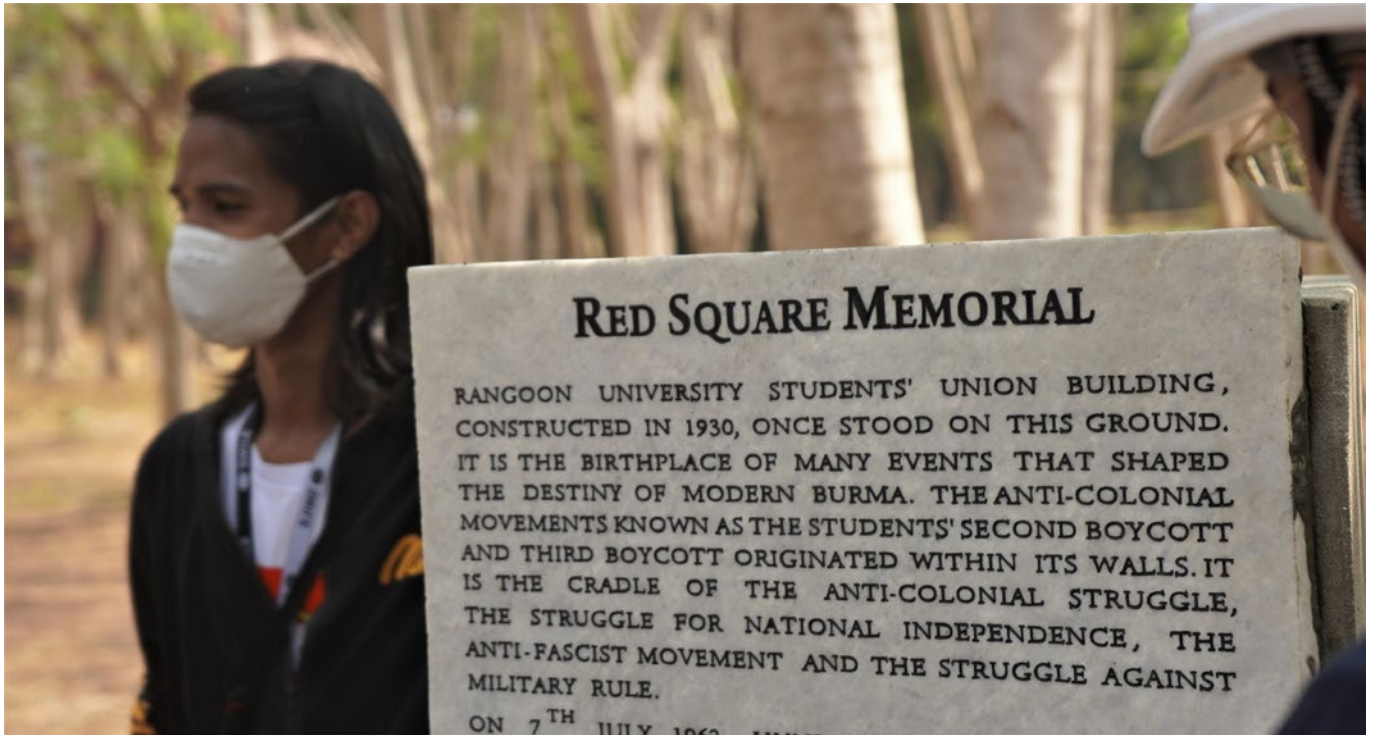
ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမရှေ့မှာ ပိတ်ဆို့ထားတဲ့ ရဲတွေဟာ သမဂ္ဂသပိတ်စစ်ကြောင်း နောက်မှာ ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းထဲက အခြေခံ ဝန်ထမ်းလေးတွေဟာ လမ်းမပေါ်မှာ ထိုင်ချပြီး ရဲတွေရှေ့တက်လာလို့ မ

ရအောင် ကာဆီးပေးထားခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ကျော င်း သား သ ပိတ် စစ် ကြော င်း ဟာ အဓိပတိလမ်းကနေ သမဂ္ဂရင်ပြင်နီကို ချီတက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ပင်မ ဂိတ်တံခါးရှေ့မှာ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ခွပ်ဒေါင်းအောင်လံဟာ ဘယ်ညာ ဝှေ့ယမ်းလို့နေပါတယ်။ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ပြည်သူတွေပူးပေါင်းပြီး ကျောင်းထဲက ကျောင်းသားတွေကို လာရောက် ဆီးကြိုနေတာပါ။ ဘယ်ညာ ဝှေ့ယမ်းနေတဲ့ ဗကသအောင်လံကို မြင်လိုက်ရတာဟာ ကျနော်တို့အတွက် တကယ်ကို ခွန်အားဖြစ်စေပါတယ်။

တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်တွေက ပင်မဂိတ်တံခါးကြီးကို ပိတ်ထားခဲ့ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမပေါ် ရင်ပြင်နီနဲ့ ကပ်ရပ်မှာလည်း စစ်တပ်က အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဖြိုခွင်းဖို့ ရောက်နေပါပြီ။ စစ်ကား၊ ရေကား၊ အချုပ်ကား စုစုပေါင်း ၁၁ စီးလောက် ရှိပါလိမ့်မယ်။ တက္ကသိုလ်ဂိတ်တံခါးရှေ့က ကျောင်းသားတွေ၊ ပြည်သူတွေက တဖက်၊ စစ်တပ်က တဖက်နဲ့ ထိပ်တိုက်အနေအထား ဖြစ်နေပါတယ်။

ကျောင်းထဲက ကျောင်းသားတွေကတော့ ရင်ပြင်နီရှေ့မှာ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးလုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပါတယ်။ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်က

ကိုယ်စားလှယ် ၂ ဦး ကျောင်းထဲဝင်လာပြီး ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကို ပူးပေါင်းပါတယ်။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေက မိန့်ခွန်းပြော၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး အဆိုတွေတင်ပြီး ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကို ကျင်းပကြပါတယ်။

တချိန်တည်းမှာပဲ သမဂ္ဂခြံဝန်းထဲက ရင်ပြင်နီကျောက်စာတိုင်မှာ အသင့်ယူလာတဲ့ ကျောက်စာချပ်တွေကို ကပ်လိုက်ကြပါတယ်။ ‘သမဂ္ဂရင်ပြင်နီ’ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကိုလည်း စိုက်ထူလိုက်ကြပါတယ်။ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကို အောင်အောင်မြင်မြင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး သမဂ္ဂရင်ပြင်နီ ကမ္ပည်းကျောက်စာကိုလည်း စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ကျောင်းသားတွေဟာ တက္ကသိုလ်ပင်မ ဂိတ်တံခါးကိုဖွင့်ပြီး တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ လမ်းမပေါ်က ဗကသများအဖွဲ့ချုပ် သပိတ်စစ်ကြောင်းနဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်ပါတယ်။ ကျောင်းသားသပိတ်စစ်ကြောင်းနဲ့ ပြည်သူတို့ ပေါင်းစပ်မိသွားပါပြီ။ ကျောင်းသားပြည်သူ ညီညွတ်စွာနဲ့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းပေါ်ကနေ လမ်းတန်းလမ်းဆုံကို ချီတက်လာကြပါတယ်။ လှည်းတန်းလမ်းဆုံမှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး ဆန္ဒပြပွဲကို နေ့လည်အထိ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ လူစုခွဲနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

(၅)

သမဂ္ဂ ရင်ပြင်နီ ကျောက်စာတိုင် စိုက်ထူလိုက်ခြင်းဟာ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အပါအဝင် ခေတ်အဆက်ဆက်က လူထု လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတွေမှာ ကျဆုံးသွားခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို အောက်မေ့သတိရ မှတ်တမ်းတင်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့ဆိုရင် ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ဖြစ်ရပ် နှစ် ၆၀ ပြည့်ပါပြီ။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို ဘယ်လိုပဲ ဖုံးဖိထားပါစေ၊ နှစ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲကြာပါစေ ကျောင်းသား ပြည်သူတွေရင်ထဲမှာတော့ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်ကို မေ့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ရွံရှာမုန်းတီးစိတ်တွေကလည်း ပျောက်ပျက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဆဲဗင်းဂျူလိုင်က အစပြုတဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲဟာ အခုထိမပြီးဆုံးသေးပါဘူး။ စစ်တပ်ဟာ မြန်မာနိုင်ငံ နေရာအနှံ့မှာ လူသတ်မှုနဲ့ စစ်ရာဇဝတ်မှုတွေကို နေ့စဉ်ရက်စက်ကျူးလွန်နေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျနော်တို့အနေနဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ် တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ကြဖို့သာ ရှိပါတော့တယ်။ ■

ဆဲးဝါးလျှူလှိုင်း စိတ်ဓာတ်တိုင်းစွဲ
တိုက်ပွဲအလီလီ ဆင်နွှဲ